SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 456/2022-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej a zo sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [redacted], [redacted], [redacted], zastúpeného JUDr. Dušanom Szabóom, advokátom, Nemocničná 7, Kráľovský Chlmec, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 42 Ek 1332/2019 a proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 42 Ek 1332/2019 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.
Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 8. júna 2022 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresnému súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v napadnutom konaní označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhuje priznať finančné zadosťučinenie v sume 3 000 eur a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti, jej príloh a napadnutého uznesenia vyplýva nasledujúci stav veci a podstatné skutočnosti:
Sťažovateľ v právnom postavení oprávneného podal návrh na vykonanie exekúcie doručený 15. augusta 2019 okresnému súdu vo veci vymoženia peňažnej sumy 1029 eur na základe vykonateľného exekučného titulu, a to rozhodnutia [redacted] (ďalej len „povinná“) zo 4. decembra 2014, ktoré nadobudlo vykonateľnosť 19. februára 2015.

Okresný súd uznesením č. k. 42 Ek 1332/2019 z 11. augusta 2020, ktorý vydal vyšší súdny úradník, návrh povinnej na zastavenie zamietol a priznal sťažovateľovi nárok na náhradu výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie.
Povinná podala proti uvedenému uzneseniu z 11. augusta 2020 sťažnosť, o ktorej rozhodol okresný súd uznesením č. k. 42 Ek 1332/2019 zo 4. januára 2022 tak, že zmenil uznesenie okresného súdu z 11. augusta 2020 tak, že exekúciu zastavuje v celom rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku. Druhým výrokom tohto uznesenia určil, že žiadnemu účastníkovi nepriznáva nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie a nárokom na náhradu trov sťažnostného konania. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť 5. januára 2022.
Okresný súd následne rozhodol aj o trovách exekúcie v napadnutom konaní uznesením č. k. 42 Ek 1332/2019 z 18. februára 2022 tak, že sťažovateľovi uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy v sume 72 eur.
Proti uzneseniu č. k. 42 Ek 1332/2019 z 18. februára 2022 podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorom rozhodol okresný súd uznesením č. k. 42 Ek 1332/2019 z 5. apríla 2022, ktorým zmenil uznesenie č. k. 42 Ek 1332/2019 z 18. februára 2022 tak, že uložil povinnosť sťažovateľovi nahradiť súdnemu exekútorovi trovy v sume 36 eur.

II.
Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v sťažnosti chronologicky opisuje priebeh exekučného konania a argumentuje v prospech porušenia svojich práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní. Vychádzajúc z vlastnej argumentácie, sťažovateľ je toho názoru, že okresný súd nekonal sústredene a v súlade s jeho označenými právami.

III.
Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Z prezentovaného skutkového stavu veci je zrejmé, že už pred doručením sťažovateľovej ústavnej sťažnosti bolo napadnuté konanie právoplatne ukončené doručením uznesenia č. k. 42 Ek 1332/2019 z 5. apríla 2022 poslednému z účastníkov napadnutého konania.

5. Ústavný súd v súvislosti s namietaným porušením základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právom na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru pripomína, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je požiadavka smerovania sťažnosti proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05).

6. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov je odstránenie stavu právnej

neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

7. V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je považovaná sťažnosť za zjavne neopodstatnenú vtedy, ak preskúmanie namietaného postupu, resp. rozhodnutia všeobecného súdu v rámci predbežného prerokovania vôbec nesignalizuje možnosť porušenia základného práva alebo slobody sťažovateľa, reálnosť ktorej by bolo potrebné preskúmať po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, II. ÚS 101/03, II. ÚS 104/04).

8. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, vychádzajúc z podstaty a účelu základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa posúdil ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju v zmysle § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú odmietol.

9. V dôsledku odmietnutia ústavnej sťažnosti v celom rozsahu sa už ústavný súd ostatnými návrhmi obsiahnutými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. októbra 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu